Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41510
Copyright: Melk, Benediktinerstift

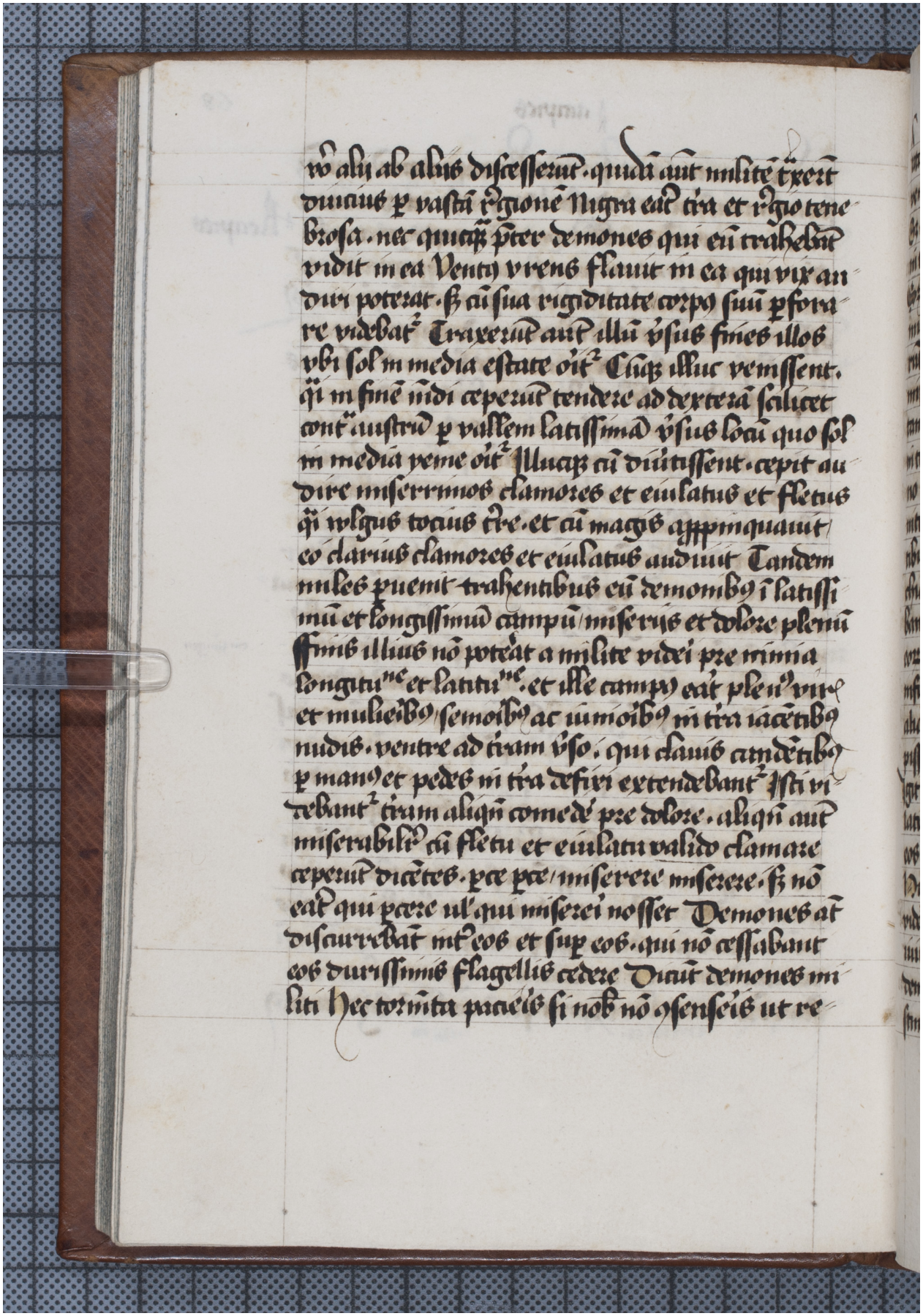

nō alij ab alijs discesserunt. quidā aut militē trahentes
diuinitus p vastā regionē nigra eat terra et regio tene
brosa. nec quicq̄ preter demones qui eū trahebant
vidit in ea Venti vrens flauit in ea qui vix an
diri poterat. ꝗ cū sua rigiditate corpori suū pforā
re videbat² Traxerunt aut illū vsius fines illos
vbi sol in media estate oit² Cūq̄ illuc venissent.
qi in fine nidi ceperunt tendere ad dexterā scilicet
ant̄ austrū p vallem latissimā vsius locū quo sol
in media pene oit² Illucq̄ cū diuitissent. cepit au
dire miserrimos clamores et eulatus et fletus
qi vlgus totius terre. et cū magis appinquauit
eo clarius clamores et eulatus audiuit Tandem
miles puenit trahentibus eū demonibus i latissi
mū et longissimū campū miseris et dolore plenū
ffmis illius nō poterat a milite videri pre nimia
longitudine et latitudine. et ille campi erat plenus viri
et mulieribus senoribus ac iuuenibus in terra iacentibus
nudis. ventre ad terram vso. qui clauis ardentibus
p manus et pedes in terra desiri extendebant² Isti vi
debant² tirum aliqui comedē pre dolore. aliqui aut
miserabiliū cū fletu et eulatu valido clamare
ceperunt dicentes. pce pce/miserere miserere. si nō
erat qui pcere ul. qui miserei nosset Demones at
discurrebat mt eos et sup eos. qui nō cessabant
eos durissimis flagellis cedere Dicit demones mi
liti Nec tormenta pacieis si nos nō offenseis ut re